

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου για την ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης.

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Οι δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί, αυτοί που απαρτίζουν τη Δημόσια Διοίκηση που παρέλαβε η Κυβέρνηση δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να παραμείνουν στο επίπεδο επαγγελματικής κατάρτισης που βρίσκονται σήμερα. Γι' αυτό η Κυβέρνηση αποφάσισε τη δημιουργία ενός συστήματος επαγγελματικής εκπαίδευσης που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες εθνικές μας ανάγκες. Όμως, με τη σημερινή κατάσταση του σχετικού σχεδίου νόμου, η Κυβέρνηση δεν έχει την πρόθεση να καταλογίσει ευθύνες.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι κατεξοχή εθνικό και σαν τέτοιο υποβάλλεται στην κρίση της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Το σχέδιο νόμου για την ίδρυση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης περιλαμβάνει τρία κεφάλαια : ένα για την ίδρυση και λειτουργία του κέντρου γενικά, ένα δεύτερο "σχετικό με την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και ένα τρίτο που αφορά το Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης και τα αντίστοιχα Περιφερειακά Ινστιτούτα. Πρόκειται για ένα ενιαίο οργανικό και λειτουργικό σύνολο που σχεδιάστηκε μετά από πολύμηνη εργασία και μετά από μία, όσο γίνεται καλύτερη, συνεκτίμηση της διεθνούς εμπειρίας και των στοιχείων που συνθέτουν την ελληνική διοικητική πραγματικότητα.

Στην Έκθεση που ακολουθεί αναλύονται: (Α) η φιλοσοφία και οι στόχοι του σχεδίου νόμου, (Β) τα μέσα (Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης και Περιφερειακά Ινστιτούτα) με τα οποία οι στόχοι πρόκειται να πραγματοποιηθούν και (Γ) οι ιδιαίτερες διατάξεις του σχεδίου νόμου.

Α. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.

Η Κυβέρνηση πιστεύει κάτι που διακηρύχθηκε από την πρώτη ώρα - ότι πρέπει γρήγορα να καθιερωθεί ένα σύστημα επαγγελματικής διοικητικής κατάρτισης που να αποβλέπει (α) στον εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης, (β) στον εκσυγχρονισμό της, (γ) στην ενίσχυση της αμεροληψίας της και (δ) στην ενίσχυση της κοινωνικής της αντιπροσωπευτικότητας και λειτουργίας.

α) Η ελληνική δημόσια διοίκηση τότε μόνο θα μπορεί να θεωρηθεί δημοκρατική όταν στις σχέσεις της με τους πολίτες θα έχει μάθει, θα έχει εκπαιδευθεί, θα έχει παιδαγωγηθεί να φέρεται έτσι ώστε ο τελευταίος να τη θεωρεί δική του. Σήμερα υπάρχει αφορητή και αδικαιολόγητη εξουσιαστική εξάρτηση του πολίτη από τη διοίκηση. Ούτε για μία στιγμή δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι οι σχέσεις του πολίτη προς την εξουσία πραγματοποιούνται κατά την επαφή του όχι τόσο με την Κυβέρνηση αλλά, κυρίως, με τη Διοίκηση. Αυτά έχοντας υπόψη η Κυβέρνηση προσβλέπει με το σχέδιο νόμου να δώσει μία άλλη επαγγελματική καλλιέργεια και νοοτροπία στον έλληνα δημόσιο λειτουργό και υπάλληλο. Πιστεύει έτσι να τον κάνει αυτόν τον ίδιο, εκφραστή μιάς φιλοσοφίας που σαν περιεχόμενο θα έχει τη δημοκρατική συνεργασία, τη δημοκρατική επαφή, ανάμεσα στη διοίκηση και τους πολίτες, ανάμεσα στο Κράτος και την Κοινωνία. Μόνον έτσι θα αρχίσει να δημοκρατίζεται για τους απλούς ανώνυμους πολίτες ένα άλλο διοικητικό περιβάλλον "ψυχολογικά υγιεινότερο" και πολιτικά ευπρεπέστερο. Παράλληλα όμως και στο πλαίσιο μιάς γενικότερης διοικητικής αναμόρφωσης, που έχει αρχίσει, η Κυβέρνηση πιστεύει ότι ο εκδημοκρατισμός των σχέσεων πολίτη και διοίκησης που επιδιώκει το νομοσχέδιο δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά με ένα παράλληλο εσωτερικό εκδημοκρατισμό της ίδιας της διοικητικής μηχανής. Μιά προσεκτική ανάγνωση του νομοσχεδίου δείχνει γιατί μια άλλη διοικητική επαγγελματική κατάρ-

τιση θα οδηγήσει έμμεσα στον εκδημοκρατισμό της διοίκησης όχι μόνο προς τα έξω αλλά και προς τα μέσα.

β) Η ελληνική δημόσια διοίκηση πρέπει να εκσυγχρονισθεί. Αυτό σημαίνει ότι τόσο τα πρόσωπα όσο και οι διαδικασίες θα πρέπει να λειτουργούν κατά ένα δυναμικό και αποδοτικό τρόπο εντελώς διαφορετικό από εκείνο, με τον οποίο λειτουργεί μέχρι σήμερα.

Διοικητικός εκσυγχρονισμός σημαίνει τη δυνατότητα ενός συστήματος όχι μόνο να προσαρμόζεται γρήγορα σε νέες ανάγκες - τότε πιά είναι αργά - αλλά να τις προβλέπει και σε ορισμένη περίπτωση να τις προκαλεί.

Εμείς πιστεύουμε ότι με το σχέδιο νόμου συμβάλλουμε στη δημιουργία στελεχών για ένα επιθετικό και αναπτυξιακό - όχι παθητικό - διοικητικό εκσυγχρονισμό.

Ένας τέτοιος εκσυγχρονισμός προϋποθέτει στελέχη που να έχουν την επαγγελματική δυνατότητα της γρήγορης και σφαιρικής σύλληψης των προβλημάτων και της σωστής ανάλυσης και προβολής των παραμέτρων της διοικητικής δράσης. Μόνον έτσι θα αρχίσουμε σιγά σιγά να απομακρυνόμαστε από εκείνη τη στάση τυπολατρίας (και ευθυνοφοβίας), νομικισμού (και γραφειοκρατίας) και την έλλειψη κάθε πρωτοτυπίας που χαρακτηρίζει τη διοικητική μηχανή.

Το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης έχει σκοπό να βοηθήσει στη ριζική αλλαγή της διαδικασίας πρόκλησης, επεξεργασίας, λήψης και εκτέλεσης των αποφάσεων. Κάθε ένα από τα στάδια αυτά προϋποθέτει στελέχη ικανά για την ταυτόχρονη γνώση του ενός σταδίου και την πρόβλεψη των άλλων. Αυτό όμως δεν εξαρτάται μόνο από την γενική μόρφωση των στελεχών αλλά και από την ειδική επαγγελματική δυνατότητά τους να μελετούν νέους μηχανισμούς, με τους οποίους οι παραπάνω διαδικασίες συγκεκριμνοποιούνται. Και εδώ έχουμε ανάγκη από διοικητικά στελέχη που να μπορούν να συμβάλλουν θετικά στη λειτουργική και δυναμική σχέση ανάμεσα στη διοίκηση και τη νομοθεσία. Μία κυβέρνηση δεν μπορεί να στηριχθεί για την εξυπηρέτηση αυτής της σχέσης στην ύπαρξη κάποιων ικανών, κάποιων ταλέντων. Χρειάζεται ένα σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης που να δημιουργεί αντικειμενικές προϋποθέσεις σε δομικό επίπεδο. Η εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού δεν μπορεί πια να στηρίζεται σε ευκαιριακές προσφορές. Πιστεύουμε ότι το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης ανάμεσα στους άλλους στόχους του θα ικανοποιήσει και αυτή την επιταγή.

γ) Για να μπορεί η Δημόσια Διοίκηση να μεταβληθεί σε θεσμό συνεχείας της λαϊκής εντολής και όχι σε θεσμό εξυπηρέτησης του οποιουδήποτε κομματικού συμφέροντος, θα πρέπει οι δημόσιοι υπάλληλοι να είναι σε θέση να εφαρμόζουν την πολιτική της οποιασδήποτε νόμιμης κυβέρνησης.

Αυτό απαιτεί δημόσιους υπάλληλους που η κατάρτισή τους να είναι τέτοια ώστε να μπορούν να ενημερώνουν την κυβέρνηση για το τι πραγματικά συμβαίνει και γιατί. Κάτι που προϋποθέτει ότι διαθέτουν ανεξαρτησία και αμεροληψία απέναντι σε σκοπιμότητες που μοιραία πολλές φορές παρεμβάλλονται στις σχέσεις διοίκησης - κυβέρνησης και κόμματος. Όταν μία κυβέρνηση έχει πεισθεί ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν τέτοια επαγγελματική αντίληψη, οι πιθανότητες να θελήσει κάποιος να μεταβάλλει τη διοίκηση από όργανο της κοινωνίας και του Κράτους σε όργανο μιάς τάξης ή του κόμματος είναι μικρές.

δ) Η Κυβέρνηση, τέλος, πιστεύει πως για να έχουμε σύγχρονη, δημοκρατική και αμερόληπτη διοίκηση, η τελευταία πρέπει να είναι όσο περισσότερο γίνεται κοινωνικά αντιπροσωπευτική. Στη Διοίκηση του Κράτους πρέπει να έχουν δικαίωμα εισόδου όλα τα μέλη της κοινωνίας και όχι αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο πρόσωπα που ανήκουν σε μιά μόνον κοινωνική τάξη ή κατηγορία. Και κυρίως θα πρέπει από εδώ και πέρα να αποκλεισθεί εντελώς το φαινόμενο ορισμένοι τομείς να μονοπωλούνται από ανθρώπους κάποιες ή β' προέλευσης με αποτέλεσμα οι τομείς αυτοί να μεταβάλλ-

ονται σε αυτονομημένους χώρους, αποκομένους από τις ατευθύνσεις της πολιτικής εξουσίας, δηλαδή από το λαό. Ίσως μία διοίκηση που η σύνθεση του προσωπικού της περιλαμβάνει ανθρώπους απ' όλο το λαό, μόνο ένα σύστημα επαγγελματικής κατάρτισης που διευκολύνει την ανάδειξη τέτοιων ανθρώπων, μπορεί να αποτρέψει τη δημιουργία ιδιωτικών χώρων εξουσίας πάνω από τη δημόσια, την πολιτική εξουσία του Κράτους. Ορισμένες από τις ρυθμίσεις που προτείνονται στο νομοσχέδιο επιδιώκουν, άμεσα ή έμμεσα, την ενίσχυση της κοινωνικής αντιπροσωπευτικότητας των στελεχών της δημόσιας διοίκησης. Γιατί μόνον έτσι μπορεί να καθιερωθεί ένα σύστημα αμφίδρομης επικοινωνίας και ελέγχου ανάμεσα στους διοικουμένους και τους διοικούντες. Η πολιτική σημασία του νομοσχεδίου είναι συνεπώς, από την άποψη αυτή, εμφανής.

ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΧΩΝ.

Το νομοσχέδιο προτείνει ένα σύστημα εκπαιδευτικής επαγγελματικής παρέμβασης που στηρίζεται σε δύο διοικούσες χέρες :

I. Την αρχή της μακροπρόθεσμης αλλαγής στη μόρφωση στην επαγγελματική επάρκεια των στελεχών της Διοικητικής Δικαιοσύνης και της Δημόσιας Διοίκησης.

II. Την αρχή της άμεσης μορφωτικής και επαγγελματικής βελτίωσης σ'όλο το χώρο της Δημόσιας Διοίκησης.

I. Η αρχή της μακροπρόθεσμης αλλαγής υλοποιείται με την ίδρυση της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης που θα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα εξελιχθεί σε φορέα των αναδιαρθρώσεων σε ότι αφορά την παραγωγή ανώτερων στελεχών. Η Σχολή απευθύνεται σε πρόσωπα που είναι πανεπιστημιακή παιδεία, αλλά και σε πτυχιούχους ανώτερων σχολών καθώς και στους δημόσιους υπαλλήλους και υπαλλήλους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, αποτόμης της μέσης εκπαίδευσης, διότι δεν μπορεί να παράχρησθεί ότι υπάρχει ένας αριθμός υπαλλήλων με σημαντικές ικανότητες και τεράστια πείρα, που όμως δεν του προσέφερε η δυνατότητα της ανώτατης παιδείας. Αυτό δεν γίνεται μόνο για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και για ενισχυθεί μελλοντικά αλλά από τώρα η κοινωνική αντιπροσωπευτικότητα της Δημόσιας Διοίκησης.

Σε την πανεπιστημιακή παιδεία βέβαια η Σχολή έχει ποικιλία σχέση, διότι αποβλέπει στην επαγγελματική κατάρτιση που στηρίζεται σ' ένα σύστημα ταχύρρυθμης εκπαίδευσης που δεν συμβιβάζεται με τη θεωρητική και την προμακτική των Α.Ε.Ι.

Η μόνη σχέση που η Σχολή αυτή μπορεί να έχει με τα Α.Ε.Ι. και ιδιαίτερα με τις κοινωνικές, τις πολιτικές, τις οικονομικές, αλλά και με τις άλλες επιστήμες είναι ότι αποτελούν ακόμα φορέα για την επαγγελματική αποκατάσταση νέων από τους πτυχιούχους των Ανωτάτων Σχολών. Η εισαγωγή στη Σχολή, καθόλου εύκολη, βρίσκεται κάτω από εθνικό και διακομματικό έλεγχο, ενώ ο εισιτήριος διασμός γίνεται πάνω σε μια ύλη που επιτρέπει να διαπισωθεί κατά πόσο ο υποψήφιος διαθέτει υψηλή αναλυτική και κριτική δυνατότητα για να αντιμετωπίσει σύγχρονα και ποικίλα προβλήματα.

Αναμένεται να καλύψει τις μεγάλες κατά κατηγορία ανάγκες επαγγελματικής κατάρτισης η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης αμβάνει επτά κατευθύνσεις : Διοικητικής Δικαιοσύνης, Διπλωματικής κατεύθυνσης, Οικονομικής κατεύθυνσης, Οικονομικής κατεύθυνσης, Οικονομικής κατεύθυνσης, Οικονομικής κατεύθυνσης, Πολιτιστικής και Κοινωνικής κατεύθυνσης. Οι κατευθύνσεις όμως αυτές δεν λειτουργούν παρά μετά από κοινή φροντίδα όπου όλοι μαθαίνουν μία κοινή γλώσσα επαγγελματικής επικοινωνίας και προβληματισμού με τρόπο που διασφαλίζεται η δυνατότητα σε κάθε μαθητή να εξεί την προσωπικότητά του.

Επιπλέον, σε ότι αφορά την κατάρτιση μέσα στη Σχολή πρέπει να υπογραμμισθεί ότι στηρίζεται σ'ένα πρωτότυπο

συνδυασμό κοινής παρακολούθησης μαθημάτων, ειδικευσης στην κατεύθυνση και ειδικής προετοιμασίας για τη θέση για την οποία προορίζεται ο κάθε μαθητής. Η Κυβέρνηση πιστεύει ότι η εκπαίδευση στη Σχολή θα οδηγήσει στη δημιουργία στελεχών με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και άριστη και εξειδικευμένη επαγγελματική κατάρτιση, ώστε να συμβάλουν στη βελτίωση της Διοικητικής Δικαιοσύνης και της Δημόσιας Διοίκησης.

II. Η αρχή της άμεσης μορφωτικής και επαγγελματικής βελτίωσης εξασφαλίζεται από το νομοσχέδιο με την ίδρυση ενός σύγχρονου Ινστιτούτου Διαρκούς Επιμόρφωσης. Σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους που σήμερα υπηρετούν αλλά και στους αυριανούς που θα πρέπει κατά τακτά χρονικά διαστήματα να ενημερώνονται για τις σύγχρονες εξελίξεις η πολιτεία προσφέρει ένα σύστημα μορφωτικής προσαρμογής σε κάθε καινούργια θα λέγαμε «διοικητική τεχνολογία».

Είναι εδώ που οι δημόσιοι υπάλληλοι θα κληθούν να συζητήσουν και θέματα διοικητικής ηθικής που προκύπτουν από την εφαρμογή της τεχνολογίας αυτής και που έχουν σχέση με την προστασία των πολιτών από καταχρήσεις.

Με ταχύρρυθμα αλλά σωστά καταρτισμένα προγράμματα η Πολιτεία θα μπορεί να ενημερώνει τους δημόσιους υπαλλήλους τόσο σε γενικά όσο και σε ειδικά θέματα.

Είναι σήμερα γνωστό πόσο καταλυτικός είναι ο ρόλος της συνεχούς επιμόρφωσης σε άλλες χώρες και πόσο συνδέεται με τις απαιτήσεις του διοικητικού εκσυγχρονισμού.

Αλλά το νομοσχέδιο δεν ιδρύει μόνο ένα κεντρικό Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης αλλά προχωρεί και σε κάτι πολύ σημαντικό : αποκεντρώνει την επιμόρφωση, τη μεταφέρει στην περιφέρεια. Αυτό άλλωστε έρχεται και σε πλήρη συμφωνία με το γενικότερο κυβερνητικό μας πρόγραμμα για αυτοδιοίκηση, συμμετοχή και μεταφορά εξουσίας από το κέντρο στην περιφέρεια.

Προφανές είναι ότι με το συνδυασμό της μακροπρόθεσμης μορφωτικής αλλαγής και της άμεσης παρέμβασης για γρήγορη και συνεχή επιμόρφωση του διοικητικού δυναμικού το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης μεταβάλλεται σ'ένα φορέα συνολικής δράσης τόσο στο εσωτερικό της δημόσιας διοίκησης όσο και στις σχέσεις της με τον πολίτη, που θα συντελέσει στη βελτίωση της λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού.

Γ. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

I. Το πρώτο κεφάλαιο του σχεδίου, που αποτελείται από τα άρθρα 1 έως 13, αναφέρεται στη σύσταση, τη διάρθρωση, τα όργανα, το προσωπικό και τη διαχείριση του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης. Ειδικότερα :

Στο άρθρο 1 προβλέπεται η ίδρυση του ΕΚΔΔ, ως νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και ορίζονται οι υπηρεσιακές του μονάδες και η αποστολή του.

Με τα άρθρα 2 έως 4 ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Κέντρου. Συγκεκριμένα, το άρθρο 2 αναφέρεται στη σύνθεση του Δ.Σ., τη θητεία και τον τρόπο διορισμού των μελών του και του γραμματέα. Το άρθρο 3 παρέχει στο Δ.Σ. τη γενική αρμοδιότητα για τα θέματα που αφορούν το Κέντρο και προβλέπει τη δυνατότητα να χορηγηθεί εξουσιοδότηση υπογραφής στα μέλη του. και το άρθρο 4 ρυθμίζει θέματα λειτουργίας του Δ.Σ. και παρέχει εξουσιοδότηση για να συμπληρωθεί η ρύθμιση του θέματος με ειδικό κανονισμό.

Το άρθρο 5 αναφέρεται στις αρμοδιότητες του Προέδρου του Δ.Σ. και του Γενικού Γραμματέα.

Με το άρθρο 6 συνιστάται γνωμοδοτικό συμβούλιο, ως όργανο άσκησης κοινωνικού ελέγχου, το οποίο γνωμοδοτεί για τις γενικές κατευθύνσεις των προγραμμάτων σπουδών της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και του Ινστιτούτου Διαρκούς Επιμόρφωσης. Με το ίδιο άρθρο προβλέπεται η σύνθεση του συμβουλίου αυτού. ρυθμίζεται ο τρόπος ορι-

σμού των μελών του και παρέχεται εξουσιοδότηση για να ρυθμιστεί ο τρόπος σύγκλησης και λειτουργίας του με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Το άρθρο 7 προβλέπει τη λειτουργία ομάδας μελετών, τεχνιρίωσης και ενημέρωσης, η οποία απαρτίζεται από ειδικούς ερευνητές και έχει ως αποστολή την εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών μονάδων του Κέντρου και την πραγματοποίηση ερευνών για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα.

Το άρθρο 8 αναφέρεται στο διδακτικό προσωπικό του Κέντρου. Ειδικότερα, ορίζει τις κατηγορίες προσώπων που μπορεί να ενταχθούν στο προσωπικό αυτό και τον τρόπο της ένταξης. Το ίδιο άρθρο παρέχει εξουσιοδοτήσεις για τον προσδιορισμό του διδακτικού προσωπικού που απαιτείται για τις ανάγκες της ΕΣΔΔ και του ΙΔΕ και, ειδικότερα, κάθε τμήματος της ΕΣΔΔ, τη διάκριση του προσωπικού αυτού σε κύριο και βοηθητικό, τον ορισμό αποζημιώσεως και τη ρύθμιση του τρόπου καταβολής της.

Τα άρθρα 9 έως 11 αναφέρονται στο διοικητικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό του Κέντρου. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 9 συνιστώνται 53 θέσεις μόνιμου προσωπικού, 29 θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σύμβαση εργασίας και 20 θέσεις τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού επίσης με σύμβαση εργασίας. Με το ίδιο άρθρο παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη διάρθρωση των θέσεων και τα απαιτούμενα προσόντα και για την κατανομή των θέσεων αυτών. Με το άρθρο 10 ορίζονται τα προσόντα διορισμού στις θέσεις του μόνιμου, ειδικού επιστημονικού και τεχνικού και βοηθητικού προσωπικού. Με το άρθρο 11 ρυθμίζεται ο τρόπος πλήρωσης των θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

Το άρθρο 12 παρέχει εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης, που θα συνιστά υπηρεσιακό και πειθαρχικό συμβούλιο για τους υπαλλήλους του Κέντρου και θα ορίζει τη σύνθεσή και τη συγκρότησή του.

Το άρθρο 13 ορίζει τους τακτικούς και έκτακτους πόρους του Κέντρου, προβλέπει τη σύνταξη ετήσιου ισολογισμού, θεσπίζει υποχρέωση μεταφοράς των τυχόν πλεονασμάτων στην επόμενη χρήση και παρέχει εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση ειδικών κανονισμών που θα ρυθμίζουν τον τρόπο και τα όργανα της οικονομικής διαχείρισης και τη διαδικασία που θα γίνονται οι προμήθειες για τις ανάγκες του Κέντρου.

II. Τα άρθρα 14 έως 23 συγκροτούν το δεύτερο κεφάλαιο που αναφέρεται στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης, η οποία αποτελεί υπηρεσιακή μονάδα του Κέντρου. Ειδικότερα :

Με το άρθρο 14 καθορίζεται η αποστολή της Σχολής, η οποία, λόγω του χαρακτήρα της ως σχολής καθαρά παραγωγικής, παρέχει εκπαίδευση που αποσκοπεί αποκλειστικά στη δημιουργία στελεχών για τη Διοικητική Δικαιοσύνη, τη Δημόσια Διοίκηση και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και είναι εντελώς διαφορετική κατά τη φύση και το περιεχόμενο προς την παιδεία που παρέχουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Για το λόγο αυτό, άλλωστε, ορίζεται ότι η Σχολή δεν χορηγεί τίτλο σπουδών. Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι η εκπαίδευση γίνεται σε τρεις φάσεις και ορίζονται επτά τμήματα εξειδικευμένης επαγγελματικής κατάρτισης που λειτουργούν στη δεύτερη φάση και το περιεχόμενο καθενός από αυτά, παρέχεται δε εξουσιοδότηση να μεταβάλλεται ο αριθμός των τμημάτων και το περιεχόμενό τους με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Κέντρου. Ορίζονται, επίσης, τα τυπικά προσόντα για την ένταξη στα τμήματα αυτά. Προβλέπεται, ακόμη, λειτουργία τμήματος διύπουργικών στελεχών στην τρίτη φάση της εκπαίδευσης. Τέλος, ορίζεται ότι ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας της Σχολής θα οριστεί με απόφαση του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Κέντρου.

Στο άρθρο 15 απαριθμούνται οι αρμοδιότητες του Διευθυντή της Σχολής, ο οποίος επικουρείται από τους προϊστα-

μένους των υπηρεσιών, τους συμβούλους σπουδών και τους υπεύθυνους των τμημάτων και της γραμματείας σπουδών. Με το ίδιο άρθρο ανατίθεται στο Δ.Σ. του Κέντρου να καθορίσει τη διάρθρωση και τις αρμοδιότητες των υπηρεσιών της Σχολής και να συγκροτήσει εκπαιδευτικό συμβούλιο για την προετοιμασία και παρακολούθηση του εκπαιδευτικού έργου.

Με το άρθρο 16 ρυθμίζονται τα θέματα τα σχετικά με τη συμμετοχή και τον τρόπο διεξαγωγής του εισαγωγικού διαγωνισμού.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται η σύσταση, η σύνθεση και οι αρμοδιότητες Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων. Προβλέπεται ακόμη, ο τρόπος ορισμού και αναπλήρωσης των μελών της ΚΕΕ, και η απαιτούμενη απαρτία και πλειοψηφία. Το άρθρο αυτό αναφέρεται και στη συγκρότηση σώματος ειδικών βαθμολογητών από μέλη του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ και ειδικούς επιστήμονες για την εξέταση της ξένης γλώσσας, στον ορισμό επιτηρητών, στη σύσταση ειδικού οργάνου για την επιλογή των θεμάτων και στη δυνατότητα διεξαγωγής του διαγωνισμού σε περισσότερα εξεταστικά κέντρα. Επίσης ορίζονται τα προσόντα που απαιτούνται για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό. Τέλος, με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υποβολή της αιτήσεως συμμετοχής στις εξετάσεις και παρέχεται εξουσιοδότηση στο Δ.Σ. του Κέντρου να καθορίσει ειδικότερα τον τρόπο επιλογής και μετάδοσης των θεμάτων και διεξαγωγής του διαγωνισμού κατά τρόπο που να εξασφαλίζει το αδιάβλητο και τις λεπτομέρειες της διαδικασίας υποβολής των αιτήσεων.

Με το άρθρο 17 ρυθμίζονται ο τρόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού, ο οποίος γίνεται σε δύο στάδια, καθορίζονται τα γνωστικά πεδία που εξετάζονται σε κάθε στάδιο, επιβάλλονται διατυπώσεις που εξασφαλίζουν το αδιάβλητο του διαγωνισμού και ορίζεται ο τρόπος βαθμολόγησης και καθορισμού των επιτυχόντων. Με το ίδιο άρθρο διευκρινίζεται ότι δεν έχουν εφαρμογή διατάξεις που ευνοούν ειδικές κατηγορίες υποψηφίων και, τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση για τη μεταβολή των εξεταζόμενων μαθημάτων και του τρόπου διεξαγωγής του διαγωνισμού, το λεπτομερέστερο προσδιορισμό της εξεταστέας ύλης και τον καθορισμό συντελεστών.

Στο άρθρο 18 προβλέπεται ο τρόπος κατανομής των επιτυχόντων στα τμήματα της σχολής. Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα να καλυφθούν θέσεις που τυχόν μένουν κενές από τους επόμενους στον κατάλογο των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού, των οποίων, όμως, ο αριθμός δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό 10% του αριθμού των θέσεων, για τις οποίες προκηρύχθηκε ο διαγωνισμός.

Το άρθρο 19 επιβάλλει την κώρωση από την ΚΕΕ του οριστικού πίνακα των εισαγόμενων και τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και παρέχει εξουσιοδότηση για τον καθορισμό του τύπου της δήλωσης του προηγούμενου άρθρου και του τρόπου της εγγραφής που γίνεται μετά τη δημοσίευση του πίνακα.

Στο άρθρο 20 ορίζεται η υπηρεσιακή κατάσταση των εκπαιδευομένων, οι οποίοι δεν έχουν την ιδιότητα του σπουδαστή εκπαιδευτικού ιδρύματος αλλά του υπαλλήλου και προβλέπονται τα δικαιώματά και οι υποχρεώσεις τους. Με το ίδιο άρθρο προβλέπεται η δυνατότητα να παρακολουθούν και άλλοδαποι το πρόγραμμα της Σχολής και παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των ειδικωτέρων υποχρεώσεων των εκπαιδευομένων, των διοικητικών κυρώσεων και της διαδικασίας επιβολής τους.

Στο άρθρο 21 ορίζεται το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, η κατανομή της σε τρεις φάσεις και τα όρια της διαρκείας της, παρέχεται δε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης να καθορίσει ειδικότερα, μετά γνώμη του Δ.Σ. του Κέντρου, τη διάρκεια και την κατανομή της στις τρεις φάσεις. Επίσης διευκρινίζεται ότι η εκπαίδευση στη Σχολή δεν αντιστοιχεί προς τις εκπαιδευτικές περιόδους ή τα διδακτικά έτη των Α.Ε.Ι. ή των σχολείων και παρέχεται εξου-

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ένωση Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης.

Άρθρο 1.

Ένωση και αποστολή του Κέντρου, διάρθρωση υπηρεσιών.

1. Ιαρύεται νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου με την επωνυμία Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.) και έδρα την Αθήνα. Το Κέντρο έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και εποπτεύεται από τον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης.

2. Υπηρεσιακές μονάδες του Κέντρου είναι η Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) και το Ινστιτούτο Διεθνούς Επιμόρφωσης (Ι.Δ.Ε.).

3. Σκοπός του Κέντρου είναι η δημιουργία στελεχών της δημόσιας διοίκησης, κεντρικής και αποκεντρωμένης, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, καθώς και της διοικητικής δικαιοσύνης, που να διαθέτουν ευδαιμονική επαγγελματική κατάρτιση και νέο πνεύμα προσέγγισης των προβλημάτων, ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στον εκδημοκρατισμό και τον εκσυγχρονισμό των μεθόδων διοίκησης.

Άρθρο 2.

Διοικητικό Συμβούλιο.

1. Το Ε.Κ.Δ.Δ. διοικεί Διοικητικό Συμβούλιο που απαρτίζεται από: α) τον Πρόεδρο, β) το Γενικό Γραμματέα του Ε.Κ.Δ.Δ., γ) τους Διευθυντές της Ε.Σ.Δ.Δ. και του Ι.Δ.Ε., δ) έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εσωτερικών, ε) έναν εκπρόσωπο των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, στ) έναν εκπρόσωπο των δημοσιούπαλληλικών οργανώσεων και ζ) δύο επιστήμονες. Ο Γενικός Γραμματέας αναπληρώνει τον Πρόεδρο όταν ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται.

2. Ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας, τα δύο μέλη που μνημονεύονται στο στοιχ. ζ' της προηγούμενης παραγράφου, και οι αναπληρωτές των τελευταίων, επιλέγονται μεταξύ επιστημόνων μεγάλου κύρους και ειδικής εμπειρίας.

3. Ο Πρόεδρος, ο Γενικός Γραμματέας, καθώς και τα μέλη που μνημονεύονται στα στοιχ. δ', ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 με τους αναπληρωτές τους, διορίζονται για τριετή θητεία, που μπορεί να ανανεωθεί, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Η απόζημιωσή τους καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών. Ως εκπρόσωποι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των δημοσιούπαλληλικών οργανώσεων και ως αναπληρωτές τους διορίζονται τα πρόσωπα που ορίζονται ύστερα από ερώτημα του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, από την Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε) και την Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), αντίστοιχα. Εάν οι εκπρόσωποι αυτοί δεν αριστούν σε προθεσμία 15 ημερών από τη λήψη του σχετικού ερωτήματος, το Διοικητικό Συμβούλιο συμπληρώνεται χωρίς τη συμμετοχή τους.

4. Όταν ως Πρόεδρος, Γενικός Γραμματέας ή μέλη του Δ.Σ. διορίζονται δικαστικοί ή δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι του δημόσιου τομέα, ο διορισμός τους δε γίνεται λόγω της συγκεκριμένης ιδιότητάς τους, ώστε να χρειάζεται να ερωτηθεί σχετικά η προϊστάμενή τους αρχή, αλλά λόγω της εξειδικευμένης επιστημονικής και επαγγελματικής επίδοσής τους και της προσωπικής τους προσφοράς.

5. Στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού καθορίζεται αν η ανάθεση καθηκόντων του Προέδρου, του Γενικού Γραμματέα και των μελών που αναφέρονται στα στοιχεία δ', ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 γίνεται παράλληλα με τα καθήκοντα της θέσης που τυχόν κατέχουν τα πρόσωπα αυτά

δότηση στο Δ.Σ. του Κέντρου να καθορίσει θέματα σχετικά με το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, μετά γνώμη του εκτελεστικού συμβουλίου.

Με το άρθρο 22 ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον τρόπο ρισμού των εξερχομένων από τη Σχολή και επιβάλλεται οργάνωση διορισμού και παραμονής στο Δημόσιο ή στους Γ.Α. επί δέκα τουλάχιστον χρόνια. Ειδικά, για όσους διορίζονται σε θέσεις διοικητικών υπαλλήλων, προβλέπεται να κατατάσσονται στην κατηγορία ΑΤ, ανεξάρτητα από τυπικά τους προσόντα, παρέχεται δε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Προεδρίας της Κυβέρνησης να καθορίσει το βαθμό στον οποίο κατατάσσονται, και τον τρόπο της βαθμολογικής εξέλιξής τους, ανάλογα με τα τυπικά προσόντα τους, καθώς και το βαθμό στον οποίο κατατάσσονται τα διευθυντικά κλάση. Ακόμη παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό διαδικασίας επιλογής και κατανομής στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης των εξερχομένων από το οικείο τμήμα, για το διορισμό των οποίων, πάντως, απαιτείται σύμφωνη γνώμη του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης.

Με το άρθρο 23 απαγορεύεται να προκηρυχθούν διαγωνισμοί για την κατάληψη θέσεων που προορίζονται για τους ερχόμενους από τη Σχολή μετά ένα έτος από την έναρξη εκπαίδευσης της πρώτης σειράς, και προβλέπεται η τάρτηση των σχετικών πινάκων που τυχόν θα ισχύουν, καθώς και των διατάξεων για την άσκηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας και για την προεισαγωγική εξέταση των υποψηφίων Ακολούθων Πρεσβείας.

Π. Το τρίτο κεφάλαιο που αποτελείται από τα άρθρα 24 και 29, περιέχει διατάξεις σχετικές με το Ινστιτούτο Διεθνούς Επιμόρφωσης και τα Περιφερειακά Ινστιτούτα Διεθνούς Επιμόρφωσης, καθώς και διατάξεις τελικές και μεταβατικές ειδικότερα.

Το άρθρο 24 αναφέρει την αποστολή του ΙΔΕ και διευκρινίζει ότι το ΙΔΕ αποτελεί φορέα παροχής επαγγελματικής κατάρτισης και διαφορετικής από την παιδεία που παρέχεται στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, και δεν χορηγεί τίτλο σπουδών.

Το άρθρο 25 αναφέρεται στο σκοπό, στον τρόπο καθορισμού εκτέλεσης και στη διάρκεια των προγραμμάτων σπουδών. Προβλέπει, επίσης, την εκτέλεση ειδικών προγραμμάτων σπουδών από τις αρμόδιες υπηρεσιακές μονάδες επί μέγεθος φορέων, σε συνεργασία με το ΙΔΕ.

Το άρθρο 26 ορίζει ότι η συμμετοχή στα προγράμματα του Ινστιτούτου είναι υποχρεωτική και μπορεί να συνεκτιμάται ολική ή μερική απαλλαγή του υπαλλήλου από τα καθήκοντά του.

Το ίδιο άρθρο παρέχει εξουσιοδότηση για τον καθορισμό διαδικασίας επιλογής και των προϋποθέσεων συμμετοχής των υπαλλήλων στα προγράμματα.

Το άρθρο 27 καθορίζονται οι αρμοδιότητες του Διευθυντή του ΙΔΕ, ο οποίος επικουρείται από δύο συμβούλους σπουδών. Το άρθρο αυτό προβλέπει και εκπαιδευτικό συμβούλιο και χορηγεί τη δυνατότητα να συγκροτούνται από το θύνητή ομάδες εργασίας για τη μελέτη ειδικών θεμάτων.

Το άρθρο 28 παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για τη σύσταση περιφερειακών ινστιτούτων διεθνούς επιμόρφωσης και οργάνωση οργανωτικών και λειτουργικών θεμάτων των ινστιτούτων αυτών.

Έλος, το άρθρο 29 περιέχει τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Αθήνα, 15 Απριλίου 1983

Οι Υπουργοί

Προεδρίας της Κυβέρνησης	Εξωτερικών
ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	Εσωτερικών
Οικονομίας	ΓΕΩΡ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ
ΡΑΣ. ΑΡΣΕΝΗΣ	Οικονομικών
Δικαιοσύνης	ΔΗΜ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ
Α. ΜΑΓΚΛΑΚΗΣ	Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Υπουργού Κ.ε. Επιστημών	ΕΛΕΥΘ. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ
ΑΛΑ.-ΜΑΡ. (ΜΕΛΙΝΑ)	
ΜΕΡΚΟΥΡΗ	